

ВІТАЄМО З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

Вже п'ятий рік поспіль Україна офіційно відзначає Різдво двічі. Частина релігійних общин святкує його за григоріанським календарем 25 грудня, а частина 7 січня за новоюліанським.

Різдво Христове – одне з найважливіших християнських свят, державне свято в більш ніж 100 країнах світу. Різдво відзначають на честь народження Ісуса Христа у Віфлеємі.

25 грудня є не тільки римо-католицьким святом, цього дня Різдво Христове відзначають частина греко-католиків, баптисти, п'ятидесятники, лютерани, пресвітеріани, реформатські церкви, низка інших протестантських конфесій, приблизно 30% всіх релігійних общин України.

Серед православних 25 грудня Різдво святкують також Константинопольська, Олександрійська, Антіохійська, Румунська, Болгарська, Елладська, Албанська, Кіпрська, Чеських земель і Словацька Православні церкви.

Весь християнський світ із особливим благоговінням і трепетом чекає на прихід Різдва, яке відкриває низку зимових свят і має безліч традицій та звичаїв.

Церковні і народні звичаї гармонійно сплелися у святкуванні Різдва. В країнах добре відомий звичай колядування – ходіння по домівках дітей та молоді з піснями і добрими побажаннями. У відповідь колядники отримують подарунки: яйця, пиріжки, солодощі та інше, скупих господарів висміюють. У процесі беруть участь люди в різних масках, ряджені в шкури тварин, це дійство супроводжується гучними веселощами.

У це світле свято зичимо кожній родині і всій нашій Україні миру і добра, взаєморозуміння і любові, достатку і міцного здоров'я, успіхів в усіх починаннях і всіх земних благ!

Центр морально-психологічного забезпечення Збройних Сил України приєднується до всіх побажань і щиро вітає з Різдвом Христовим!

За матеріалами відділу культурологічної роботи та взаємодії з військовими священниками (капеланами) Центру МПЗ ЗСУ України

СПІЛЬНА ЗАЯВА

Міністр оборони України та Головнокомандувач ЗС України зробили спільну заяву щодо результатів засідання Тристоронньої контактної групи, яке відбулося 22 грудня 2021 року.

Міністерство оборони України та Збройні Сили України вітають досягнуте в рамках засідання Тристоронньої контактної групи порозуміння щодо рішучості повністю дотримуватися Заходів щодо посилення режиму припинення вогню, узгоджених 22 липня 2020 року.

Принагідно ЗС України запевняють щодо своєї позиції послідовно та неухильно дотримуватись режиму припинення вогню, передбачених вищезазначеними Заходами, в тому числі щодо умов відкриття вогню у відповідь.

Також хочемо подякувати нашим захисникам і захисницям, які боронять Україну, та привітати з прийдешнім Різдвом і Новим роком та побажати всім нам мирного неба над головами.

За матеріалами вебсайту Міністерства оборони України

Юрист, який став командиром протитанкового взводу

Старший лейтенант Максим командує протитанковим взводом механізованого батальйону однієї із окремих танкових бригад. Вже сім років 40-річний чоловік боронить Україну на фронті. Юрист за освітою, до війни забезпечував роботу приватного підприємства у рідному Кривому Розі.

– Цивільна робота була досить престижною та перспективною, – говорить офіцер. – Я спокійно працював та радів сімейному щастю. Проте, так тривало до початку 2014-го, коли ворожа загроза постала перед нашою державою. Тому з початком мобілізації прийшов до райвійськкомату. Просився до Збройних Сил України. Колись я відслужив строкову у Внутрішніх військах, тому мене направили до НГУ. Так я став командиром мінометного розрахунку калібру 120мм.

Після відновлення бойових навичок та завершення етапів бойового злагодження, улітку 2014-го підрозділ Максима направили на Маріупольський напрямок. Опорні пункти українських захисників розташовувалися неподалік селищ Талаківка та Сартана.

– Окупанти тоді стріляли по нас зі всього, що в них було, Проте й ми знищували ворожі цілі та відбивали

у противника бажання наступати. Пам'ятаю перший ворожий артобстріл. Протягом півгодини окупанти накривали нас вогнем із РСЗВ "Град". Було не по собі, але в мене були ще й підлеглі. Тому зосередився на збереженні їхніх життів та виконанні бойового завдання. Після наказу офіцера про відкриття вогню, ми швидко перевели міномет у бойову готовність і відпрацювали по ворогу, – пригадує Максим. Майже весь рік він виконував бойові завдання на Донеччині. Через ворожу активність мінометникам доводилося часто міняти бойові позиції. На кожному новому місці бралися за лопату. Адже, як кажуть арміїці: «чим глибше окоп, тим більше шансів вистояти перед ворогом». Наприкінці 2015-го Максим демобілізувався, але вже у січні 2016-го знову прийшов до РВК.

– Цього разу я вже добився, щоб мене направили служити до однієї із танкових бригад Збройних Сил України. У механізованому батальйоні обіймав різні сержантські посади. У 2017-му, після чергової бойової ротації, мене направили на спеціальні офіцерські курси для осіб із вищою освітою.

Відтоді керую протитанковим взводом, – розповідає офіцер. За словами Максима, страху на ворога його підлеглі наганяють за допомогою станкових протитанкових гранатометів та протитанкових ракетних комплексів різних типів.

– Для припинення ворожого обстрілу іноді достатньо щоб окупанти лише побачили в біноклі перебіжку наших СПГ-шників зі штатною зброєю. Після цього вони припиняють вогонь чи запрошують перемир'я. Майстерність моїх воїнів гартувалася та відточувалася у боях та на полігонах. Ми працюємо злагодженою командою і випадкових людей тут бути не може. Адже розуміємо, що навіть один влучний постріл із нашого ПТРК може суттєво змінити обстановку на полі бою, – зауважив старший лейтенант Максим.

За матеріалами пресгрупа ОТУ "Північ"

Історія кримського татарина — офіцера ЗС України

Один із наймасштабніших злочинів радянського режиму – депортація кримських татар з історичної батьківщини, стала трагедією майже кожної родини цього народу. У літописі сім'ї нашого героя теж є така сумна сторінка: коли в 1944-му праїд Меджит повернувся після поранення з фронту у Крим, рідна

домівка виявилася порожньою – дружину і трьох його дітей примусом вивезли з території півострова до Узбекистану.

Розшукати родину вдалося лише за кілька місяців, а повернутися на історичну батьківщину сім'я змогла лише на початку 90-х років минулого сторіччя... Відтоді минуло більше ніж 70 років, але з 2014 року репресії російської окупаційної влади на півострові проти кримських татар набрали нових обертів... Як і його пращури, Меджит свого часу також покинув Крим, але, на відміну від них, зробив це добровільно – аби стати офіцером ЗСУ та колись звільнити півострів від "правонаступників радянщини".

У 2013-2014 роках Меджит навчався

у 10-му класі загальноосвітньої школи в Криму та жив звичайним життям підлітка. Але з початком анексії півострова хлопець був вимушений різко подорослішати. Пам'ятаючи злочин росіян 1944 року проти його народу, він серед багатьох інших намагався чинити опір окупантам, надаючи допомогу українським військовослужбовцям.

Звісно, проукраїнська позиція кримських татар не залишилася непомітною — почалися арешти та переслідування з боку представників російських спецслужб.

– На щастя, мою родину це оминуло. Але серед знайомих були випадки, коли під час обшуків російські правоохоронці знаходили "заборонену релігійну літературу" та інкримінували їм...

Повний текст читайте тут:

За матеріалами АрміяІнформ

Іван Сулима – легендарний герой українського козацтва, який нагороджений Папою Римським золотою медаллю

В грудні цього року виповнюється 386 років з дня смерті великого гетьмана запорозького козацтва Івана Сулими - єдиного козака, що був особисто нагороджений золотою медаллю Папа Римським Павло V (1605-1621) за вчинений ним видатний подвиг.

Який саме подвиг здійснив видатний козак йтиметься далі.

Маловідомий історичний факт козацький гетьман Іван Сулима, став першим й останнім козацьким очільником, що отримав у Ватикані особисте благословення від Папи Римського Павла V Боргеса. Після кілька річного полону у турків Іван Сулима, організував повстання на бойовому кораблі Османської імперії та захопив з повсталими козаками у полон 300 елітних яничарів. За цей подвиг Римський Папа вручив Сулимі найвищу нагороду Ватикану – золоту папську медаль (медальйон) й

дарував титул римського князя та офіційно визнав українських козаків, як християнських лицарів. Ще цікавий факт Іван Сулима став єдиною людиною в Речі Посполитій першої половини 17 століття яка була нагороджена цією нагородою. Ще цікаво, те що цю нагороду отримав не католик, а людина православного віросповідання, що було для Папської держави фантастичною рідкістю.

Іван Михайлович Сулима гетьман Війська Запорозького в (1628-29, 1630-35 роках). Видатний очільник українського козацтва.

Рік народження козака невідомий, найвірогідніше Сулима народився між 1580-1585 рр. дослідники вважають, що місцем народження козацького ватага було село Рогощах (нині Чернігівського району Чернігівської області). Його син Федір був полковником

Переяславським, а син останнього Іван — генеральним хорунжим. Рід Сулима занесено в родову книгу Полтавської губернії. Олександр Лазаревський стверджував, що цей рід простежується від часів Київської Русі.

Перші морські походи Іван Сулима здійснив під проводом Самійла Кішки, ще у 1599 році. Потім Сулима бере участь у морських походах під проводом Сагайдачного в тому числі бере участь у здобуті Кафи.

Повний текст читайте тут:

За матеріалами Історія українського козацтва

ТОП ГІБРИДНИХ ВПЛИВІВ ТИЖНЯ В УКРАЇНІ

Просування ідеї, ніби США та союзники змушуватимуть Україну піти на поступки Росії

Поширення меседжу про "зраду" України Заходом посеред ескаляції російської агресії

Позиціонування України як агресора, що готує наступ на Донбас

Навіть після того, як США неодноразово офіційно спростували тезу про те, що Вашингтон підштовхуватиме Україну до поступок Росії, прокремлівські сили продовжували просувати цей посыл. Вони намагалися звинуватити Україну в тому, що вона не дотримується Мінських домовленостей і блокує прогрес у "мирному врегулюванні конфлікту", а західних партнерів України зображали такими, що намагаються "напоумити" Україну. Це повністю

відволікає від систематичних порушень російськими гібридними силами режиму припинення вогню, відповідальності, яку несе Росія за свою агресію, постійної підтримки Заходом України та спільних зусиль щодо стримування Росії.

Проросійські пропагандисти роблять все можливе, щоб поширити паніку та зневіру на тлі російської загрози, просуваючи посили про те, що партнери зрадили і лишили напризволяще Україну. Вони маніпулюють новинами про

затримання військової допомоги та перспективи членства в НАТО, щоб нав'язати відчуття зради та зневіри. Це також пов'язано з попереднім пунктом: те, що США "штовхає Україну до компромісу з Росією", зображується як перемога Путіна після його зустрічі з Байденом. Кампанія дезінформації спотворює та дискредитує роботу України з її союзниками та партнерами щодо деескалації ситуації на російсько-українському кордоні за допомогою дипломатії.

Прокремлівські сили активізували поширення російського нарративу про те, що Україна готує наступ на Донбасі. Державу, яка восьмий рік веде оборонну війну, зображають як агресора, що загрожує безпеці Росії. Можливість силового сценарію неодноразово відкидалася Україною – військові дії держави спрямовані виключно на захист її територіальної цілісності. Але це не заважає маріонеткам Кремля просувати дезінформацію, в т.ч. наголошуючи на тому, що НАТО і США використовують Україну як плацдарм для нападу на Росію.

За матеріалами вебсайту Українського кризового медіа-центру

СТАВТЕ ЦІЛІ ПЕРЕД СОБОЮ САМІ

**“Якщо ви хочете жити щасливим життям, прив’яжіть його до цілі, а не до людей та речей”
(Альберт Ейнштейн)**

Незалежно від віку встановлення цілей приносить людині виключно користь. Визначення та досягнення цілей наповнюють життя сенсом, роблять людину щасливішою і створюють систему координат для прийняття рішень і встановлення пріоритетів.

Встановлення цілей, великих чи малих, розвиває незалежне мислення. Щоб досягти бажаних результатів, необхідно, щоб ваші цілі відповідали вашій природі. Лікар Едвін Лооке говорив “Люди, котрі вибирають цілі, копіюючи цілі інших людей, ніколи не будуть дійсно щасливими. Вони вже господарі не свого життя.” лише постановка власних цілей відповідно до ваших життєвих цінностей, інтересів і бажань думати вільно та незалежно, дозволяє стати таким, як ви хочете.

Постановка власних цілей дозволяє підвищити самооцінку – це ще один компонент щастя. Кожного разу коли ви досягаєте нової цілі і додаєте її до списку власних досягнень, ви вкотре доводите собі здатність досягати своєї мети. Це підкріплює віру в себе, відкриває нові сильні сторони та навички, допомагає з задоволенням братись за нові завдання, викорінює песимізм, сумніви, страхи, та додає оптимізму і впевненості для нових досягнень. Постановка нових цілей мотивує досягати більшого, відчувати новизну задач, набувати нові навички і здібності, думки і погляди на життя. Цілі спонукають нас до освоєння нового, сприяють саморозвитку, роблять нас більш активними, відкритими, гнучкими та відчувати мотивацію. Все це важливо і працює на попередження передчасного старіння, покращує нашу пам’ять, вчить розставляти пріоритети для досягнення цілей та активує зусилля, думки і енергію.

КОРИСТУЙТЕСЬ ПОРАДАМИ:

- Вибирайте самі актуальні цілі для себе, не ті в яких виражаються цінності та вигоди інших.

- Ставте великі і незначні цілі. Досягнення дрібних цілей буде вас мотивувати рухатись вперед і досягати більшого. Розбивайте їх на декілька частин та досягайте маленькими частинками. Інколи дрібниці приносять більше всього задоволення!

- Нехай ваші цілі будуть для вас бажаними. Психологи радять, щоб цілі були чіткими, з помітними проміжними результатами, відповідали вашим інтересам і силам, мали чіткі часові рамки та були пов’язані з вашою емоційною сферою.

- Записуйте свої успіхи у досягненні цілей. Фіксуючи формування цілей, результати вашої роботи і труднощі на шляху до досягнення, дозволить вам завжди вирішувати поставлені задачі. Було проведено експеримент, за результатами, кращі показники на 33% у людей, котрі записували цілі.

- Знаходьте час для досягнення своїх цілей.
- Нагороджуйте себе. Коли ви досягаєте цілі, дайте правильну оцінку своїй праці і нагороджуйте себе за прикладені зусилля.

ЩО ДОПОМОЖЕ У ДОСЯГНЕННІ ЦІЛЕЙ:
(дайте відповіді на питання та запишіть їх)

- Вибирайте цілі вірно.
- Ціль має бути конкретною.
- Ціль має відповідати вашим силам.
- Ціль має відповідати вашим дійсним інтересам...

*Повний текст
читайте тут:*

За матеріалами сторінки

у Фейсбук Психологія та солдат

Морпіхи наступають! 2 серія.

Атакувати й штурмувати ворога – головні завдання морської піхоти. Задля успішної атаки необхідно постійно “наспати” противнику при цьому ще й здійснювати уміле маневрування, а це своєю чергою вимагає постійних тренувань та злагодженості підрозділу, командир якого має досконало знати можливості своїх підлеглих, а ті й собі беззаперечно мають виконувати його накази. Та що робити, коли під час бою командира поранили? Хто має взяти на себе командування? Хто повинен рятувати командира? Та чи може зірватися через це вся операція?

Про все це та більше ви дізнаєтесь у 2-й серії “ШКОЛА ВІЙНИ”, а на початку серії ми розкажемо кому вдалося

пройти відбір та потрапити на навчання до Школи. Також ви дізнаєтесь за яким принципом у “Школі морського піхотинця”, та й загалом у ЗС України, обирають командирів (лайфхак для новобранців).

Відео дивіться тут:

За матеріалами

Військового телебачення України

